

Årsberetning 2017

Et år med masser af aktiviteter

I 2016 har Skoleliv i Nepal og Soiyas uafhængige kvinder taget et kæmpe spring fremad - sammen. Vi har haft vores hidtil mest succesfulde praktikantforløb med hele fem praktikanter på en gang, vi har startet lektiehjælp og brugt skolehaven aktivt som læringsrum, og så har vi åbnet et nyt spændende kapitel for kvindeprojektet. I Danmark har vi deltaget i fire herlige og lidt skøre asiatiske festivaler, og Det Uretfærdige Nepalspil har set dagens lys både fysisk og online. Og sidst men ikke mindst er det hele blevet dokumenteret med kaskader af skønne billeder og topprofessionelle finansielle rapporter.

Rigtig god læsning!

Skolemad

Skolemaden har det godt. Rati Parajuli blev midt i året udpeget til projektleder for SUKs arbejde på skolerne, og det har styrket fokus på skolemaden og haverne. På Mahamaya Bhawani Skole er maden fantastisk, masser af grøntsager og variation. Til gengæld så har haven haltet meget. Derfor indførte Soiyas Uafhængige Kvinder (SUK) i 2016 et nyt lønsystem, hvor køkkendamerne får en grundløn og derudover sælger de de grøntsager, som de dyrker til SUK. Det nye system har gjort haven en del pænere, og det har betydet, at grøntsager i ferierne bliver brugt (solgt eller spist), så der ikke er afgrøder, som ingen tør tage, og som derfor rådner. På Laxmi school har de med mellemrum brug for at blive husket på, at der skal masser af grønt i maden HVER dag. Til gengæld er haven fantastisk, og de to ansatte, Rita og Bhumisara har i 2016 formået at sælge ekstra stiklinger og på den måde få råd til kompostgødning.

Skolens drivhus blev desværre ødelagt i en storm, så vi håber, at vi i 2017 kan få et nyt op at stå.

Praktikanter og Skolehaven som læringsrum

I februar ankom fem praktikanter fra fjerde årgang på Zahle seminarium. De skulle på seks uger være med til at starte skolehaver til børnene i 3. - 6. klasse og give input til, hvordan man kan bruge haverne i undervisningen. To var på Laxmi school og to på Bhawani. Begge steder fik de unge skolehaverne godt i gang sammen med Rati Parajuli, der blev udnævnt til tolk og projektleder.

De unge havde et godt forløb og klarede sig rigtig godt til deres praktikeksamen. Vel hjemme i Danmark igen var to af de fem med til at afholde en Nepalmiddag, hvor de fortalte om deres praktik.

Senere på året fik Rati Parajuli, der startede som social mobiliser, og som har været ansat i kvindeprojektet, mulighed for at komme til Danmark og være i praktik hos Københavns Skolehaver. Den viden, hun fik der, tog hun med tilbage og brugte særligt på Bhawani skole, hvor Skolehaven som Læringsrum primært har kørt i lektiecaferegi.

På Laxmi school afholdt Anne Mette Nordfalk og Rati Parajuli en workshop for skolens seks lærere i september. Workshopen mandede ud i en plan for, hvordan haven kan bruges i de enkelte fag. Det var en rigtig god workshop, hvor alle deltog med stor entusiasme. Resultaterne af arbejdet i skolehaverne kommer først i 2017, hvor vi afslutter første del af projektet.

Lektiehjælp og børneklub

I 2016 startede SIN/SUK børneklub på Bhawani skole. Det primære formål er lektiehjælp, da mange børn har svært ved stoffet i skolen. Det er også meningen at lektieklubben skal tage andre emner op, fx sundhed, børns rettigheder og kreative fag.

I 2016 koncentrerede de unge klubansvarlige sig først og fremmest om lektiehjælp og skolehaver, og i forlængelse heraf var sundhed et tema. I løbet af året oplevede Nepal en større strejke og her holdt lektieklubben åbent, så børnene ikke gik glip af undervisning. Lektiecafeen kom godt fra start, og var i 2016 ret populær. Henimod slutningen af året har nyhedens interesse fortaget sig, og vi er i 2017 gået i gang med justeringer af tiltaget så det passer til vores nuværende aktiviteter og børnenes behov.

Kvinder og økologi

I begyndelsen af året afsluttede vi vores andet økologiske landbrugsprojekt for kvinder støttet af CISUs civilsamfundspulje og tog hul på et tredje. SUK har med vores hjælp i løbet af to år organiseret 100 kvinder i fem grupper og lært dem om økologisk landbrug og ernæring. Den afsluttende uafhængige evaluering understregede, at kvinderne var topmotiverede og havde lært meget, men at de ikke anvendte alt det, de havde lært i nævneværdig grad.

Evalueringen anbefalede også, at vi arrangerede os anderledes, blandt andet at kvinderne hellere skal arbejde på deres egen jord end i en eksperimental garden, som vi tidligere har gjort.

Derfor søgte vi i næste CISU projektrunde om at gå i gang med at organisere kvinderne i farmer family learning groups, som skiftes til at mødes hos hinanden og lære af hinanden. Denne metode er udviklet af Ingelis og Aage Dissing, økologer fra Nordjylland, som har mange års erfaring med økologi i Uganda. Projektet, som skal vare 1,5-2 år og som også har en forretningskomponent mere sundhed og bedre køkkenhaver, blev godkendt i juni, og i oktober var Ingelis og Aage i Nepal for at undervise 20 kvindelige repræsentanter for de fem grupper i facilitering.

Efter kurset i årets slutning gik alle grupperne så i gang med at forbedre deres køkkenhaver i fællesskab, med hjælp fra SUKs medarbejdere.

I perioden fra CISU projekt nr. 2 sluttede til projekt nr. 3 gik i gang fortsatte SIN og SUK arbejdet med grupperne for egne midler. Alle kom i gang med opsparings- og lånegrupper, i første omgang

med deres egne sparepenge og til alle formål. I årets løb kom alle grupperne også i gang med at udlåne mindre beløb til forretning. Pengene til forretningslån kommer fra Medarbejdernes Honorarfond. Beløbet fra MH har været en stor succes, da det har motiveret gruppernes medlemmer meget i forhold til at engagere sig i grupperne. Tilbagebetalingsraten er stadig i skrivende stund 100%.

Behovet for kredit er tilsyneladende uendeligt. Kvinderne kendte konceptet i forvejen og er rigtig glade for, at de nu har lært, hvordan man gør. Oveni er det en stor glæde for kvinderne, at de her betaler renter til ”sig selv.” Der lånes typisk til høns, ænder, geder og såsæd, eller til en hønsegård. Planen er, at grupperne i 2017 skal opfordres til at låne lidt større beløb ud eller lave udlånsplaner for den enkelte låner, så der kan startes lidt større forretningsprojekter.

SUK har i forbindelse med det nye CISU projekt fået to nye medarbejdere. Jyotsna Tuladhar, som er projektleder, og som selv har drevet økologisk landbrug, og Bishnu Devkota, som er social mobiliser, og som har erfaring med dette område fra tidligere arbejde. Desuden fortsætter Ranjana Musahar, som også var social mobiliser i det tidligere projekt. Radhika Dumre fortsætter som bogholder, et kæmpe plus for organisationen, da hun er blevet rigtig dygtig.

En landbrugsgruppe

Udover de fem kvindegupper, har SUK fået en tværgående landbrugsgruppe på 12 kvinder. SUK/SIN har i slutningen af året lejet fire hektar jord til kvinderne, og planen er, at der skal dyrkes økologiske grøntsager på jorden. Kvinderne skal på sigt selv betale de udgifter, som er forbundne med dyrkningen. I starten har de dog fået en del lån og tilskud for at kunne klare den dyre opstart.

SUK/SINs rolle er at rådgive kvinderne, formidle offentlig rådgivning og anden offentlig støtte og støtte omkring markedsføring. Det kommer til at tage tid, før der er overskud i projektet, men indtil videre har vi et udmærket samarbejde både med de modige kvinder og med jordejer Ramesh Munankami, som er langt den største jordejer i området, og som har udlejet jorden til SUK/kvinderne.

Offentlige midler

I slutningen af CISU projekt nr. 2 fik SUKs medarbejdere undervisning i, hvordan de søger penge fra det offentlige Nepal. Kurset blev afholdt af en tidligere MS partner (organisation, som har arbejdet med Mellemløbeligt Samvirke) og der blev brugt materiale udarbejdet af Mellemløbeligt Samvirke. Det var et forrygende kursus, og siden da har SUKs leder Menuka Neupane brugt meget tid og energi på at sætte sig ind i regler for støtte og søge penge. Blandt andet har kvinderne i landbrugsgruppen ret til at søge tilskud, og de har også ret til billig såsæd. Der er også penge øremærket Musaharkasten i kommunens budget. I slutningen af 2016 havde SUK fået lovning på 7500-15000 kr, så det bliver spændende at se, hvor meget de i realiteten kan få ud af kommunen og distriktet. Det er hårdt arbejde at søge penge fra det offentlige i Nepal, man skal løbe kommunekontoret på dørene mange gange, og så meget tid og energi har fattige kvinder ikke altid. Vi håber, at udbyttet kommer til at stå mål med det store arbejde!

Asian Cultural Festival

I Danmark fik SIN i 2016 midler fra Danidas oplysningspulje til at deltage i fire Asian Cultural Festivals i hhv. København, Aarhus, Aalborg og Odense. Bestyrelsen delte festivalerne i mellem sig, og derudover var vi så heldige at have besøg af Rati Parajuli, som var med rundt til alle fire byer.

Til festivalen havde vi videreudviklet den følesanse stand, som vi havde opfundet året før i forbindelse med Århus Foodfestival. Vi havde også lækre smagsprøver. Festivalerne gav anledning til mange gode snakke, og vi fik også mange nye medlemmer.

Det uretfærdige Nepalspil

SIN fik også støtte til at få lavet et spil, som skal lære børn om uddannelse, ernæring og fattigdom i Nepal. Spillet fokuserer på, at der dels er forskel på børns muligheder, dels at mange børn i Nepal har nogle uretfærdige vilkår, som giver ringe muligheder for at få en god uddannelse, herunder strejker, dårlig undervisning og manglende opbakning hjemmefra.

Spillet blev udviklet som brætspil, hvor de danske børn selv er brikker, og er blevet spillet på skoler rundt om i Danmark. Desuden er det lavet som app til smartphones.

I 2017 skal vi ud og reklamere for vores spil. Blandt andet ved endnu en Århus Foodfestival i september.

Familiemedlemskaber

Skoleliv i Nepal lancerede i 2015 et familiemedlemskab, hvor man betaler 200 kr og til gengæld får en lille Musaharelefant, nogle små film om pigen Yamuna og mulighed for at få en penneven. Det har i 2016 været en stor succes, og de fleste, som har meldt sig ind, har valgt dette medlemskab. Det har betydet flere medlemskroner i kassen og dermed at skolemaden er bedre sikret. Samtidig har det styrket kommunikationen med medlemmerne.

Penneven

En enkelt barn/familie valgte i 2015 at få en penneven blandt vores skolebørn i Nepal, og de to piger skriver stadig sammen. Pennevenner er lidt for tidskrævende, men det har givet en rigtig god dialog både med medlemsfamilien og barnet i Nepal. Vores nepalesiske pennevensbarn er en lille forældreløs pige, som bor hos sine bedsteforældre og udover breve og billeder fra Danmark har pennevenskabet betydet, at SUKs medarbejdere har fået mere fokus på hendes særlige situation

og givet hende nødvendig ekstra støtte. Forhåbentlig har flere i 2017 lyst til at blive pennevenner!

Venskabsklasse

I 2016 fik 4. klasse på Bhawani og Laxmi school venskabsklasser fra Mølleskolen i Ry. De fire klasser har sendt nogle rigtig fine præsentationer til hinanden. Vi håber, at relationen kan fortsætte i 2017.

Foreningen SUK

I Nepal er foreningen Soiyas Uafhængige Kvinder blevet stærkere og mere organiseret. De har styr på regnskabet, de forstår, hvordan et udviklingsprojekt er bygget op, og de er i stand til både at være med til at udvikle projekter og følge en projektplan, samt sørge for et overskueligt regnskab. Desuden er foreningen blevet langt bedre til at bygge lokale relationer til fx kommunen.

Også bestyrelsen fungerer godt. De er alle kvinder fra målgruppen, udsatte kvinder uden skolegang eller med ganske få skoleår bag sig, og så er de stort set alle sammen stærke og intelligente kvinder, som det er en fornøjelse at diskutere og arbejde sammen med.

I SIN har vi også lært meget og er blevet bedre til at styre projekter og til at arbejde sammen, både med SUK, med hinanden og med de som støtter os, medlemmer andre foreninger, praktikanter og frivillige.

Tak for jeres støtte!

Så er der vidst bare tilbage at sige: Tak til alle jer, der har støttet arbejdet i Nepal, som medlemmer, støtteforening, frivillige, praktikanter, bevillingsudvalg og fonde. Det bliver spændende at se, hvad vi kommer til at lave sammen i 2017.

Bestyrelsens underskrifter:

Anne Mette Nordfalk, formand

Hans Andersen

Mille Lübbert Hansen

Mai Plank

Sara Kruse Cox

Pernille Jøker Johnsen